

8 p 8 causam suę veritatis ostendit: ratio enim eadem facit eundem mediõrũ numerum, postulanda igitur ista propositio fuerat, non demonstranda: Campanus hũc adnotavit nullam superparticularem posse per æqualia dividi, secus inter duos numeros unitate differentes medius numerus esset. ideoque tonus sesquioctavæ in duo semitoniam non dividetur, sed in majus & in minus semitonium.

9 & 10 p 8 verbosè proponuntur, breviter autem ita proponi possunt. Quot continuè medios habent primi inter se, totidem habent ad unitatem: & quot habent ad unitatem, tot habent inter se: decima autem magis est generalis, ut Campanus adnotavit, quia non solum de primis, sed de quibuscumq; numeris vera est, utraque autem consecutarium est ϵ 2 p 8: frustra que à Theone & Campano demonstratur, multoque facilius erat ex eadem propositione medios istos, quam quadratos, & cubos concludere.

11 & 12 p 8 speciales sunt ad 18 & 19 p 8. Itaque postpositæ consecutaria tantum essent: Theon syllogismum hic nullum animadvertit.

13 p 8 De continuis demonstratur non obscure admodum, per 11 & 12 p 8. æquatio deinde per 14 p 7 adhibetur. In quo nihil est nisi mediõrum inventio quædam.

14 & 15 p 8 unicam propositionem poterat affirmare. Si figuratus æqualium laterum metiatur homogeneous, & latus metietur latus, & contra: Neque causa quærenda erat: cum reciproca sit proprietas ad figuratos æqualium laterum, ut sint quadrati & cubi.

16 & 17 p 8 Sunt negationes prius affirmatarũ proprietatũ, ut si diceres. Si homo est, est risibilis: ut vulgus loquitur, & si risibilis est, homo est, unde negatũ concluderes. Si non est homo, non est risibilis, & si non est risibilis, non est homo. Atqui præceptum artis debet imprimis esse affirmatum, & κατὰ παντὸς affirmatum. Quare propositiones hæc genere propositionis sunt ineptæ, genere demonstrationis ineptius sunt demonstratæ. Sunt enim quatuor assumptiones & complexiones syllogismorum connexorum secundi modi. Prima pars 16 p 8 sic concluditur ϵ secunda parte 14 p 8. Si latus metiatur latus, & quadratus metietur quadratum. Ergo si quadratus quadratum non metiatur, neque latus metietur latus. Secunda pars 16 p 8 sic item concluditur ϵ prima parte 14 p 8. Si quadratus quadratum metiatur, & latus metietur latus. Ergo si latus non metiatur latus, neque quadratus quadratum metietur. Similiter 17 p 8 concluditur: prima pars nempe ϵ secunda parte 15 p 8 hoc modo. Si latus cubi metiatur latus, & cubus cubum metietur. Ergo si cubus cubum non metiatur, neque latus metietur latus. Item secunda ϵ prima sic. Si cubus metiatur cubum, & latus metietur latus. Ergo si latus non metiatur latus, neque cubus cubum metietur. Hæc sunt (inquam) syllogisticæ & assumptiones & complexiones, in quibus tamen syllogisticum nihil animadvertit vel Theon vel Campanus, datisque syllogismorum antecedentibus complexiones demonstrat.

18 p 8 Est generalis ad 11 p 8. præpositaque causam præponeret. Demonstratur quod mirere, per 17 & 12 p 7. & per 11 p 5. per quas eadem etiam specialis illa 11 p 8 demonstrata est, ut nulla prorsus occasione, nisi sophisticarum demonstrationum specialis anteposita sit.